

A Fővárosi Bíróság [...] ügyvéd által képviselt [...] kérelmezőnek dr. László Ildikó Katalin ügyvéd által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal Versenytanács** (Budapest) kérelmezett ellen közigazgatási végzés felülvizsgálata iránt indított nemperes eljárásban meghozta az alábbi

V É G Z É S T :

A bíróság a jogorvoslati kérelmet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a kérelmezőt, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg 5.300 (ötezer háromszáz) forint feljegyzett bírósági eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság a kérelmezőt, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a kérelmezettnek 30.000 (harmincezer) forint eljárási költséget.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincsen helye.

INDOKOLÁS

A Gazdasági Versenyhivatal Vj-73/2007. számon, 2007. április 18. napján kelt végzésével fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása tilalmának feltételezett megsértése miatt versenyfelügyeleti eljárást indított a kérelmezővel szemben. E végzést - melyben a hatóság tájékoztatta kérelmezettet eljárási kötelezettségeiről - [...] meghatalmazott vette át 2007. április 23-án.

A Gazdasági Versenyhivatal Fogyasztóvédelmi Iroda (a továbbiakban elsőfokú hatóság) a 2007. április 23. napján kelt, Vj-73/2007/001. sorszámú végzésével kötelezte a társaságot, hogy 2007. május 9. napjáig a végzésben meghatározott dokumentumokat, illetve nyilatkozatokat a hatóság részére küldje meg. E végzést [...] meghatalmazott vette át 2007. április 27-én.

A kérelmező képviselőjében eljáró [...] ügyvéd 2007. május 8. keltezésű beadványában tájékoztatta az elsőfokú hatóságot, hogy a kérelmező ügyvezetője akadályoztatásának megszűnéséig nincs lehetőség az alapító okirat módosítások, cégismertető, értékesített árumennyiség és érték, minőségtanúsítvány, szakhatósági dokumentumok, idegen nyelvű dokumentum, gyártmánylap hiteles fordítás, reklámanyag megjelentetés, fizetett hirdetésekről szóló számlák, megrendelők, honlap információk közlésére, illetve megküldésére. Az ügyvéd az ügyvezető keresőképtelenségére vonatkozóan orvosi igazolást, az ügyvezető gyermeke vonatkozásában klinikai zárójelentést csatolt.

Az elsőfokú hatóság a 11. és 16. sorszámú végzéseiben a dokumentumok csatolására 2007. május 25. illetve 2007. június 8. napjáig újabb határidőt engedélyezett. A 16. számú végzést [...], a társaság kézbesítési megbízottja vette át 2007. június 1. napján.

[...] 2007. június 8.-án kelt, a kérelmezett által 2007. június 13-án érkeztetett beadványában közölte, hogy a kérelmező ügyvezetője betegszabadságon van, részére a 16. sz.

végzés nem volt kézbesíthető.

Az elsőfokú hatóság 2007. június 18-án hozott 21. sz. végzésével - tekintettel a 2007. június 8-i kérelemre - a kérelmezett halasztás iránti kérelmét elutasította, és az ugyanazon nap hozott 22. sorszámú végzésében az 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 61. § (1) és (3) bekezdés, illetve a 78. § (1) bekezdés alapján 2.000.000 forint eljárási bírságot szabott ki a kérelmezővel szemben, mert kérelmező a 001 sorszámú végzésben meghatározott iratokat a meghosszabbított határidőt követően sem küldte meg, késleltetve ezzel a tényállás megállapítását és az eljárás befejezését.

A kérelmező jogorvoslati kérelme folytán eljáró kérelmezett a 33. sorszámú végzésében az eljárási bírság összegét 1.800.000 forintra mérsékelte, egyebekben a jogorvoslati kérelmet elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy a 21. sz. végzés - figyelemmel a Tpv. 44.§ és a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 115.§-ra - nem tárgya a jogorvoslati eljárásnak. Kifejtette, hogy a kérelmező részére a 16. sz. végzés 2007. május 30-án szabályszerűen kézbesítésre került, kérelmező 2007. áprilisban került betegállományba, a bejelentésről pedig már 2007. februárban tudomást szerzett; utalt e körben a Ket. 6.§-ra. Megállapította, hogy a kérelmező gazdasági tevékenysége az ügyvezető akadályoztatása ellenére is folyamatos, a kért dokumentumok összegyűjtése nem igényel személyes ügyvezetői közreműködést. A kérelmező magatartását az eljárás elhúzására, a tényállás feltárásának megghiúsítására irányulónak minősítette, az elsőfokú hatóság által kiszabott bírság összegét helytelenül értékelt súlyosító körülményre tekintettel mérsékelte.

A kérelmezett 33. sorszámú végzésével szemben kezdeményezett bírósági jogorvoslati kérelmében kérelmező elsődlegesen a végzés hatályon kívül helyezését kérte, illetve azt, hogy a bíróság utasítsa a kérelmezettet arra, hogy a Fogyasztóvédelmi Irodát kötelezze az ügyvezető akadályoztatása tényének elfogadására, valamint a bírság kiszabásának mellőzésére. Másodlagosan a bírság 50.000 forintban történő megállapítását kérte.

Előadta, hogy [...] jogi képviselő ismeretei a társaság működése tekintetében hiányosak voltak, illetve a neki adott meghatalmazás nem terjedt ki az elsőfokú hatóság által kért teljes iratanyag beszerzésére, benyújtására, és a kérelmező alkalmazásában lévő munkavállalók sem voltak erre felhatalmazottak. Hivatkozott arra, hogy [...] által átvett végzésekre adott válasz nem a kérelmező nyilatkozata, nem halasztási kérelem, a kézbesítési megbízás nem terjedt ki a társaság képviselőjére, csak a küldemények átvételére. Előadta kérelmező, hogy a vezető tisztségviselőnek személyesen kell eljárnia a társaság belső működését érintő ügyekben, a társaságot érintő bejelentés pedig nem feltételezi a versenyfelügyeleti eljárás megindulását, ezért az ügyvezetőnek a bejelentésről való tudomásszerzést követően nem kellett képviselőről gondoskodnia. Kiemelte, hogy a Tpv. 54. §-a a képviselőt nem kötelezettségként szabályozza. Hivatkozott a Ket. 2. § (1) és (2) bekezdéseire, valamint a 72. § (1) bekezdés ea) és ef) pontjaira, melyek szerint az egyenlő bánásmód kötelezettség megsértésén túl a határozatok nem tartalmaznak utalást jogszabályhelyekre és a bizonyítékokra. Az ügyvezető akadályoztatása vonatkozásában hivatkozott a vezető tisztségviselő egészségügyi állapotára, melynek okát - az elsőfokú hatóság felé csatolt igazolásra utalva - az ügyvezető kiskorú gyermekének súlyos betegségében jelölte meg. Kitért arra, hogy az eljárás során a társaság gazdasági tevékenységet csak a már megkötött szerződések teljesítése körében végzett, új szerződések aláírására, egyéb tevékenység folytatására nem került sor. Az ügyvezető pszichés állapotára vonatkozó orvosi dokumentációt csatolt.

Kérelmezett a jogorvoslati kérelem elutasítását kérte.

Előadta, hogy az ügyvezető akadályoztatására nézve a versenyfelügyeleti eljárás során a kérelmező nem bocsátott rendelkezésre értékelhető bizonyítékot. Kifejtette, hogy az ügyvezető egészségi állapotára vonatkozó dokumentumok a végzések meghozatalát követően keletkeztek. A kézbesítési megbízott által átvett küldeményt kézbesítettnek kellett tekinteni. A Ket. 6.§-ra utalva előadta, hogy az ügyfélnek jóhiszeműen, az együttműködési és adatszolgáltatási kötelezettségeket szem előtt tartva kell eljárnia, mely az akadályoztatás esetére szóló képviselőtről való gondoskodást is magában foglalja. A 2006. évi IV. törvény (Gt.) 22.§ (1) bekezdéssel szemben a 29.§ -t emelte ki; a Tpvt. 54.§-ra való kérelmezői hivatkozást irrelevánsnak tartotta. Fenntartotta, hogy a halasztási kérelem vonatkozásában tett kérelmezői előadás - figyelemmel a Tpvt. 82.§-ra - nem értékelhető, továbbá azt is, hogy a kérelmező ügyvezetője által tanúsított magatartás mögött - utalva arra is, hogy az ügyvezető a saját érdekkörében felmerült eljárási cselekményeket meg tudta tenni - az eljárás elhúzása és a tényállás felderítésének akadályozása állt.

A jogorvoslati kérelem nem megalapozott.

A bíróság a kérelmezett határozatát a Tpvt. 61. § (3) bekezdés és a 82. § (3) bekezdése, továbbá a 2005. évi XVII. törvény 3-4.§ alapján vizsgálta felül.

A Tpvt. 65.§ (2) bekezdése: Hivatalból folytatott eljárásban a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács felhívására az ügyfél köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat, ideértve a személyes adatokat is. Az ügyfél jogsértést beismerő nyilatkozatot nem köteles tenni, azonban az egyéb, rá nézve terhelő bizonyíték rendelkezésre bocsátását nem tagadhatja meg.

A Tpvt. 61. § (1) bekezdése: Az ügyféllel, az eljárás egyéb résztvevőjével, illetve a tényállás tisztázása során közreműködésre kötelezett személlyel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának meghiúsítására irányul, vagy azt eredményezi.

A Gt. 29. § (1) bekezdése: A gazdasági társaságot törvényes képviselőként a vezető tisztségviselők képviselik harmadik személyekkel szemben, valamint bíróságok és más hatóságok előtt. A vezető tisztségviselők törvényen alapuló szervezeti képviseleti jogát a társasági szerződés korlátozhatja, illetve több vezető tisztségviselő között megoszthatja. A képviseleti jog korlátozása, illetve megosztása harmadik személyekkel szemben nem hatályos.

A 79/2004. (IV.19.) Korm.r. 16.§ (4) bekezdése: A jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és egyéb szervezet (a továbbiakban együtt: szervezet) részére címzett postai küldemény átvételére a szervezet azon vezetője, vezető tisztségviselője (a továbbiakban együtt: vezető) jogosult, aki képviseleti jogosultságát - a 17. § (3) bekezdésben meghatározott okiratokkal - igazolni tudja. A szervezet vezetője mellett egyéb jogosult átvevőnek minősül a szervezet székhelyén vagy telephelyén tartózkodó olyan személy, aki az átvétel tényét aláírásával és cégbélyegző használatával tudja igazolni. A szolgáltató a szervezet részére érkezőnek tekinti azt a küldeményt is, amelynek címében - a szervezet megnevezésén kívül - természetes személy nevét is feltüntették, vagy - a közvetett kézbesítés esetét kivéve - a küldemény címiratában természetes személy neve és a szervezet címe szerepel.

A bíróság megállapította, hogy a Tpvt. nem biztosít jogorvoslati lehetőséget a 21. sz. végzés ellen, figyelemmel a Tpvt. 82.§ (1) bekezdésére, így azt kérelmező nem vitathatta. Megjegyzi a bíróság, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban a Ket. 98.§ (2) bekezdése nem alkalmazható a Tpvt. 44.§ értelmében, ezért ha a Tpvt. valamely végzés ellen önálló jogorvoslatot nem biztosít, akkor az ilyen végzés még az ügy érdemében hozott határozatban sem támadható. Kérelmezett helyesen hivatkozott arra is, hogy az ügyben a Ket. 115.§ nem alkalmazható a Tpvt. 44.§-ra tekintettel.

Tartalmilag a határozatból megállapítható, hogy az eljárási bíróság jogalapját kérelmezett is a Tptv. 61. § (1) bekezdésre vonatkoztatta annak ellenére, hogy döntése jogi indokolásában e jogszabályhely nem került megjelölésre. Ezzel kapcsolatban a bíróság annyiban osztotta a kérelmező észrevételét, hogy a 33. sz. végzés nem felel meg maradéktalanul a Ket. 72.§ (1) bekezdés (1) bekezdés ef.) pontnak, e jogszabálysértés azonban - tekintve, hogy a döntés tartalmilag konzisztens, azt az elsőfokú végzéssel együttesen kell értelmezni - az ügy érdemére nem hatott ki (Legfelsőbb Bíróság KK. 31. sz. állásfoglalás, és Ket 111.§ (1) bekezdés).

A bíróság megállapította: irreleváns a kérelmező arra való hivatkozása, hogy [...] nem ügyfél. [...] a 79/2004. (IV.19.) Korm.r. 16.§ (4) bekezdés szerinti meghatalmazott volt annak érdekében, hogy valamennyi, a felperes, mint ügyfél részére küldött hivatalos irat kézbesítése szabályszerű legyen. A felperes vezető tisztségviselőjének és a kézbesítési meghatalmazottnak a kapcsolata a hatósági eljárásban indifferens.

A versenyfelügyeleti eljárásnak nem kérelmező ügyvezetője az ügyfele. A Tptv. 65.§ (2) bekezdésre tekintettel kért adatokat sem az ügyvezetőnek, hanem a felperesnek kell közölnie. A Gt. szabályozásának lényege a társaságok belső szervezetére, működésére vonatkozik. Harmadik személyek felé a Gt. szabályainak a képviselő szempontjából van jelentősége. Gazdasági társaság törvényes képviselő nélkül nem alapítható, nem működtethető.

A kérelmezőnek mint ügyfélnek a versenyfelügyeleti eljárásban fennálló jogai és kötelezettségei nem az ügyvezető jogai és kötelezettségei. Kérelmezett a Tptv. 61.§ (1) bekezdése alapján sem a kérelmező törvényes képviselőjét bírságolta. Kérelmezőnek nem volt elegendő azt előadni, hogy a törvényes képviselő akadályoztatása miatt nem tett eleget a kérelmezett felhívásainak, hanem azt kellett bizonyítani, hogy a kérelmezett által kért adatok, dokumentumok olyan személy birtokában voltak, mely személy közreműködése nélkül kérelmező eleve nem tehetett eleget a 001 végzésben foglaltaknak.

A bíróság hangsúlyozza: a Tptv. 61.§ (1) bekezdés alkalmazása szempontjából nem önmagában annak van jelentősége, hogy a kérelmező törvényes képviselője beteg volt-e, és ha igen mikortól, milyen okból. Kérelmezőnek azt kellett volna bizonyítani, hogy

- a kérelmezett által kért iratok, kimutatások úgy voltak a törvényes képviselő birtokában, hogy a törvényes képviselő fizikailag volt akadályozott abban, hogy az iratok olyan személyhez (jogi képviselőhöz) jussanak el, aki azt kérelmezethez a kérelmező nevében benyújtja, vagy
- a kérelmezett által kért adatok, információk jellegére, milyenségére a kérelmező törvényes képviselőjétől különböző személy de facto nem volt alkalmas.

Kérelmező fentieket nem bizonyította. Az első feltételt egyértelműen cáfolják azok a tények, melyek alapján a kérelmező korábban eljár és jelen nemperes eljárásban is eljáró jogi képviselője olyan okiratokat - különös tekintettel az orvosi dokumentációkra - csatolt, melyek előzőleg szükségképpen az ügyvezető birtokában kellett legyenek.

A második feltétel kapcsán kérelmező konkrétumokkal alá nem támasztott előadást tett. Érdemi magyarázatát nem adta annak, hogy a kérelmező hogyan működhet úgy, hogy a releváns üzleti adatokat kizárólagosan birtokló, döntésekre kompetens személy a társaság vezetésében objektív módon akadályoztatva van. A kérelmező nem egyszemélyes gazdasági társaság; a Tptv. 61 .§ (1)

bekezdés alkalmazása szempontjából - amennyiben a bíróság alanya a gazdasági társaság -irreleváns, hogy a társaság belső struktúrája miért nem teszi lehetővé, hogy az ügyvezetői kompetenciába tartozó feladatokat más személy is képes legyen - akár részlegesen - teljesíteni.

Kérelmező nem bizonyította (2005. évi XVII. törvény 4.§ folytán alkalmazandó 1952. évi III. törvény (Pp.) 164.§ (1) bekezdés), hogy azoknak a kérdéseknek a megválaszolására, melyekre tekintettel az eljárási bíróság kiszabásra került, kizárólag a kérelmező által igazoltan 2003. óta beteg ügyvezető volt kompetens. Ilyen bizonyítás hiányában a Tpvt. 61.§ (1) bekezdésében nevesített feltételekhez kapcsolódóan a kérelmezett által rögzített megállapítások okszerűnek minősültek.

A bíróság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság által megjelölt Tpvt. 54.§ is releváns, az e körben tett elsőfokú indokolással a bíróság egyetértett.

Amennyiben a versenyfelügyeleti eljárás ügyfele társas vállalkozás, és a vállalkozás mulaszt, akkor e mulasztás miatt a társaság valamely tagja vagy vezetője személyében fennálló okra hivatkozással kimentésének csak akkor van helye, ha a vállalkozás egyértelműen - többes mulasztás esetén minden egyes mulasztás vonatkozásában - bizonyítja, hogy az általa hivatkozott személyi körülmény objektív ténybeli és jogi akadályát képezte annak, hogy a felhívásnak a vállalkozás *is* -mint személy-és/vagy vagyonegyesítő jogalany- eleget tehessen.

A fent kifejtettek tükrében a bíróság nem ismétli meg a kérelmezett által kifejtett valamennyi álláspontot, mert azok mindegyike megfelel a bíróság által fentiekben kifejtetteknek, azokkal a bíróság teljes körűen egyetértett.

Kérelmező kérte másodlagosan a bíróság mérséklését. A jogorvoslati kérelem indokai csak a bíróság jogalap vitatására terjedtek ki, ezért - a Pp. 164.§ (1) bekezdésre figyelemmel - a másodlagos kérelmet a bíróság nem tekintette megalapozottnak.

A fenti indokok alapján a bíróság a jogorvoslati kérelmet elutasította, és az ügyvéd által képviselt kérelmezett eljárással felmerült költségét a Pp. 78.§ (1) bekezdésére, 79.§ (1) bekezdésére, valamint 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3)-(4) bekezdéseire tekintettel 30.000 forintban állapította meg.

Az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62.§ (1) bekezdés h.) pont alapján feljegyzett, a jogorvoslati kérelem előterjesztésének napján hatályos 39.§ (3) bekezdés b.) pont és 42.§ (1) bekezdés h.) pont szerint számított 5.300 forint jogorvoslati eljárási illetéket a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében a kérelmező köteles megfizetni az állam javára.

A végzés elleni jogorvoslat lehetőségét a 2005. évi XVII. törvény 3.§ (3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2008. június 17.

dr. Huber Gábor sk.
bíró